Vergilius Maro, Publius; Servius [Comm.]; Donatus, Aelius [Comm.]; Landinus, Christophorus [Comm.]; Domitius <de Calderiis> [Comm.]: Opera: Bucolica et Georgica

Nürnberg: Anton Koberger, 1492 Seite 35

inuentum ascribat.
SER. Cedet mari. Nā si mercimonii cā nauigat̃ cessabit oīno cū oīs tellus ferat oīa. Mētiri: nā tincta ondit colorē nō suū. Murice coclea vn̄ tingit̃ purpura. Mutabit vellera: p naturā accipiet alios colo-res. Luteo colore. rubicūdo & ē hyppallage p croco luteo. Nā crocū lutei coloris ē: vn̄ lutea pell'. Sā-dix: herba de q̄ ē sandicinꝰ color. Cocordes stabili. nā ꝙ vna dixerit duæ sequūt̃: & fixa sūt statuta fato rū. Hor. Qđ semel dictū stabilisq; reꝝ terminꝰ fuet. Incremētū: nutrimētū. & ē vulgari qđ carmini bu-colico fuit. Nutantē: nutat pn̄tibꝰ malis: Lætus ē bonis futuris. Cōuexo: curuo: inclinato. O vtinā: optat frui lōgissima vita: & bre tm̄ spūs q̄tū possit sufficere ad tuæ virtutis cōmemoratione. Nō me car-

Cedet & ipse mari vector: nec nautica pinus
Mutabit merces: omnis feret omnia tellus.
Non rastros patiet̃ humus: nō vinea falcem.
Robustus quoq; iam tauris iuga soluet arator.
Nec varios discet mentiri lana colores
Ipse sed in pratis aries iam suaue rubēti
Murice: iam croceo mutabit vellera luto.
Sponte sua sandix pascētes vestiet agnos.
Talia sæcla suis dixerunt currite fusis
Concordes stabili fatorum numine parcæ:
Aggredere o magnos: aderit iā tēpus honores
Cara deū soboles magnū iouis incrementū.
Aspice conuexo nutantē pondere mundū.
Terrasq; tractusq; maris: cœlūq; profundū:
Aspice venturo lætentur vt omnia sæclo.
O mihi tam longe maneat pars vltima vitæ.
Spiritus & quātum sat erit tua dicere facta:
Nō me carmibus vincet nec thracius orpheus:
Nec linus: huic mater q̄uis: atq; huic pr̃ adsit
Orphi calliopea: lino formosus apollo.
Pan etiam arcadia mecū si iudice certet:
Pan etiam arcadia dicat se iudice victum:
Incipe parue puer risu cognoscere matrē.
Matri longa decē tulerint fastidia mēses.
Incipe parue puer: cui non risere parētes:
Nec deus hunc mēsa: dea nec dignata cubili est

mibꝰ: nō p arrogatiā dicit: sed demōstrat tantā eē materiā suæ laudis: vt ēt hūile in-geniū i ea sup̄ oēs possit excellere. Lino corripit̃ pria i noie ꝓprio: lōgat̃ cū ē linū ex quo fit filū. Pan. Redit ad numia rusti-ca. Nā satis excesserat dicēdo. Linū poetā Orpheū theologū. Arcadia q̄ ei fauet: qa ibi colit̃. Risu: mādat ad id qđ factū ē & naturaliter ondit ꝙ sicut maiores fmo-ne cogscunt̃: ita infātes risu se idicāt agno-scere. Ergo icipe parētibus arridere: & spe bonis oīs detrahe solicitudinē: vt & ipi ti-bi arrideāt. Matri. n. decē mēses attulerīt lōga fastidia: alii abstulerit legūt: vt sit sen-sus: Si riseris abstulerint mr̄i tuæ decē mē-ses lōga fastidia. Nec deus. h. d. d. cubili. Sicut Vulcano cōtigit q cū pp deformita-tē minie sibi Iuno arrisisset a Ioue p̄cipita-tus ē i Lemnū insulā: illic nutritꝰ: & cū Io-ui fulmia fabricasset: nō ē admissꝰ ad epu-las deoꝝ postea cū rogaret: vt vel Miner-ue cōiugiū sortiret̃ spretꝰ ab ea ē. Vn̄ diui-nos honores nō meruit ad quos p cōui-uiū numinū aut p cōiūctione venit̃ deaꝝ. Hinc Iunoni agit Aeolus grās ꝙ p eius beneficiū diuinos honores meruit: Vt tu das epulis accūbere diuum.
CHRI. Tauris: robustis iuuēcis: Nam tauri cū sp sint indomiti iutiles sūt aratro.
Lana Lana: A lenitate. i. a mollitudie sua dr̃: hic lanugo primi pili in barba qa cæteris sint molliores & i nōnullis pomis: vt sūt cydo-nia: lanuginē dicimꝰ. Estq; i sola oue lana. Nā ceteræ q̄drupedes pilos aut setas hn̄t. Inuenit̃ etiā lanitiū. Sic i geor. Si tibi lani-tiū sit curæ: vt epl'a & epistoliū. Nā Catul-lus epistoliū dixit. Suaue rubēti. Iō dixit qa i libro Tarquitii ex ostētario tusco ita legit̃: Purpureo aureo ue colore ouis ari-es ue si aspgit̃ principi ordinis & generis sūma cū fœlicitate largitatē auget: genus ꝓgeniē ꝓpagat i cla-ritate: lætioreq; efficit. Hūc igit̃ augusto trāsitū statū vaticinat̃. Spōte sua. Quia color sandicinꝰ cōna-
Sandix turalis erit vt i lana adhuc nō tonsa. Sandix. Ait Diascorides: olus agreste qđ facile comedi pōt. Virtꝰ est ei stiptica. Inuenit̃ etiā ꝓ auripigmēto usto. Pli. aūt inqt i olere siluestri sandix a grecis ponit̃. Iouis incremētū. Spōdaicus versus. Incremētū Iouis dixit qm̄ impiū magnū admistrabat. Qđ quidā fm ma-
Orphe. thematicos a Ioue est. Vn̄ Home. Διοτροφιάσβασυλνάσ dixit. Orpheus. Theologus priscæ theologiæ fuit. quā quidē rem hymni sui indicāt. Huiꝰ thologie princeps fuit Mercurius trimegistus. Mercurii vero sectator fuit Orpheus. Orphei sacris initiatꝰ ē Aglaophænꝰ. Aglaophæni Pythagoras Pythagoræ auditor fuit Philolaus. Philolaū aūt audiuit Plato. Sed redeo ad orphea. Hic em̄ orgya ab ægyptiis accepta ad græcos trāstulit. q̄ ab eo Orphica dicta sunt. & fretꝰ obscuritate antiqtatis oīa quæ de Baccho thebano ex thebe ægyptiaca ferebāt̃ qm̄ Cadmeis amicꝰ eēt ad Bacchū thebanū ex Boetia trāstulit. cuiꝰ cū tāta vis i poetica fuisset: vt aut effrenatos: ut stolidos stopidosq; hoīes ad mitiorē cultū traduceret dictꝰ ē tygres leonesq; demulcere potuisse: & siluas mouisse: Extāt g̃ vt diximꝰ hymni eius ꝓfunda primæ theologiæ doctrina refecti: & mira suauitate grauitateq; insignes. Dicūt fuisse vnū ex ar-gonautis & attrocē tempestatē in quā inciderāt suis sacris auertisse. Volūt Cytheronē Boetiæ montē qm̄ ibi in sacris crebrius caneret: a sua cythara nomen sumpsisse. Scribit Pli. Auguria quæ prius ex aui-bus tm̄ sumerent̃

TECHNISCHE UNIVERSITÄT DARMSTADT
http://tudigit.ulb.tu-darmstadt.de/show/inc-iv-85/0034
Universitäts- und Landesbibliothek Darmstadt
gefördert durch die DFG